

ikke kan udelukke Selskabet fra, om det maatte finde sig foranlediget dertil, at forsøge paa ved Domstolene at faae afgjort; hvorvidt det nu for Fremtiden igjen kunde opkræve dette Beløb. Kammeradvocaten ytrer sig saaledes:

„Efter hvad jeg saaledes har anført — og det, han anfører, er væsentligt det Samme om de factiske Forhold, som jeg nu har tilladt mig at uvikle —, om Besskaffenheden af den aarlige Udbetaling, som derefter stedse senere har, i Medhold af Resolutionen af 3die Juli 1769, fundet Sted, skjønner jeg nu ikke rettere, end at der, da Forordningen 1ste Mai 1838 emænerede, ikke længere eksisterede nogen Toldfrihed for det kgl. Skydebanelsskab og danske Broderskab, og at der derfor ikke heller til den Tid kunde være Spørgsmaal om sammes Dphor. Men heraf følger atter, at Statskassen ikke kunde være berettiget til i Genhold til det paaberaabte Lovbud at gjøre Indsigelse mod den fremtidige Udbetaling af den Selskabet tilfagte Sum.“ — I Forbindelse hermed fremhæver Kammeradvocaten, at, „da Begunstigelsen er tilstaaet indtil Videre ved en kgl. Resolution, vilde der vel ikke være Noget til Hindrer for, at den lovgivende Magt igjen kunde sætte denne Resolution ud af Kraft“, men hvad der forekommer mig tvivlsomt, det er, hvorvidt det kan skee ved Finantsloven. Kammeradvocaten gjør desuden opmærksom paa, at „det dog neppe kunde findes overensstemmende med Willighed, efterat et saadant Beløb i en saa lang Arrække har været udbetalt, nemlig siden 1769, med denne runde Aversionssum af 300 Rbd. aarlig, nu at stryge det.“ Jeg erindrer, at der i det opløste Folkethings Finantsudvalgs Betænkning er gjort gjældende, at der i sin Tid ikke var søgt Confirmation for Selskabet paa denne Resolution, men jeg maa dertil bemærke, at dette var aldeles overflødig; thi efter de her i Landet bestaaende Lovgivningsforhold skal der kun søges Confirmation paa Bevillinger og Deslige, saaledes som det udtrykkelig, hver Gang i Anledning af Thronskifte bekiendtgjøres, men ikke for saadanne Resolutioner, som ikke indholdes i en formelig Bevilling, hvilket er Tilfældet her.

U. Sager: Det vilde vist ikke være uden Nytte for Landet i det Hele taget, om man i Almindelighed ved Finantslovens Behandling fik lidt mere oplysende Underretninger fra Ministeriet i det Hele, deels om Landets Tilstand i forskjellige Henseender, og deels om, hvilke Lovforslag man turde vente fremmede enten hurtigt eller senere. Forsaavidt nu den ærede Finantsminister skulde have ifinde senere at fremkomme med nogen Omordning af Stempelpapirs-Indtægten, Rastepenge, Tyrpenge, Udsørfelstold eller lignende Sager, saa var det vistnok af Interesse, om man forud fik et Par Ord at høre herom, da det er Sager, som omtales som meget trængende til en Omordning. Det vil være den ærede Finantsminister bekiendt, at Stempelsagisten i mange Henseender aldeles ikke svares, at der gives Transactioner, hvor det er blevet til en saadan Praxis, at det næsten ikke mere er bekiendt for Fleerheden, at de, der ikke bruge stemplet Papir, gjøre sig skyldige i en Ulovlighed; men man kan vist altid være temmelig sikker paa, at, hvor en Lov saa almindeligt omgaaes, der er der noget Forkeert ved den. Jeg siger altsaa, at det vilde være godt, om man fik nogen Underretning om, hvorvidt den ærede Finantsminister har ifinde at gjøre Noget ved disse forskjellige Sager, uden at det derfor er nødvendigt for den ærede Minister at gaae i nogen som helst Detail. I § 5 nævnes der Glaslotterieindtægten; men Talletteriet omtales ikke; thi det er jo affasset. Men det er imidlertid en bekiendt og vitterlig Sag, som Enhver kan læse i Aviserne, at man dog her kan spille i Talletteriet, der trækkes i Wandsbeck og Altona, og det er jo virkelig en høist forunderlig og beklagelig Tilstand, at vi her i Kjøbenhavn skulle give Stip paa Indtægten, som vi vistnok med god Grund have opgivet, men at vi desuagtet kunne have Contoirer, hvor der ligesom begaaes Ulovlighed. Da man affassede Talletteriet, havde det været meget rigtigt, om man havde været meget nøiesende med at bevilge noget som helst privat Lotterie. Jeg tilstaaer, at jeg aldeles ikke er nøie kjendt med de private Lotteriers Indretning, men jeg antager det for almindeligt erkjendt, at det er en Forretning, som gaaer ud over den mindre formuende Deel af Befolk-